

Jordbruksdepartementet

Livsmedels- och djurenheten

Rådets möte den 28 februari 2005

Dagordningspunkt 7 Övrigt (b)

Rubrik: Märkning av livsmedel

Dokument: Inget dokument finns tillgängligt.

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: Nej

Bakgrund

Dagordningspunkten kommer upp på begäran av Tyskland. Enligt uppgift från representationen vill Tyskland fråga om hur långt arbetet med den planerade översynen av det generella märkningsdirektivet kommit och om kommissionen tänker föreslå att flera livsmedel skulle omfattas av obligatorisk märkning med ursprungsland.

Kommissionen har påbörjat en översyn av det generella märkningsdirektivet (2000/13/EG) genom att låta en konsult göra en undersökning. Rapport från denna diskuteras nu i kommissionens arbetsgrupp för märkning. Ett formellt förslag väntas i början av 2006. Vilka märkningsuppgifter som skall vara obligatoriska är en av frågorna som konsulternas rapport tar upp, liksom utökad obligatorisk ursprungsmärkning och vilka kriterier som skall gälla för angivande av ursprung.

Svensk ståndpunkt

ALLMÄNT

Sverige välkomnar översynen av märkningsreglerna och hoppas att översynen inte inskränker sig enbart till märkningsdirektivet, utan även till annan lagstiftning där bestämmelser om märkning ingår. En liknande översyn av hygienreglerna har visat att även om ett helhetsgrepp kräver

mera arbete, särskilt när flera direktorat är berörda, är det värt besväret tack vare tydligare och mera lättillgängliga regler. Sverige har ett horisontellt synsätt på märkningsfrågor och skulle önska att samma märkningsregler gällde för samtliga livsmedel, i stället för att som idag ha både allmänna regler och dessutom ytterligare regler som gäller för särskilda kategorier av livsmedel. Genom att ha alla regler om märkning samlade i en rättsakt undviker man undantag, oklarheter och dubbelreglering. De flesta av problemen idag med märkningsreglerna härrör inte från det generella märkningsdirektivet, utan från särskilda regler som finns för olika livsmedelskategorier, s.k. ”vertikal lagstiftning” exempelvis från DG JORDBRUK och DG FISKE.

MÄRKNING MED URSPRUNGLAND/-PLATS

Svenska konsumenter vill veta vilket land/vilken plats livsmedlet kommer ifrån särskilt när det gäller kött och köttprodukter, mjölkprodukter, samt frukt och grönsaker. Här vill konsumenten inte bara veta var livsmedlet är tillverkat, utan var huvudingrediensen kommer ifrån. Exempel: Från vilket land kommer köttet i korven, bären i sylten eller ärtorna i grönsaksblandningen? Om dessa ”huvudingredienser” kan vara av svenskt ursprung, kan konsumenten bli vilseledd och tro att ingredienserna är svenska om ett svenskt företag anges på förpackningen som förpackare eller säljare.

Det finns många olika skäl till att konsumenten vill veta ett livsmedels ursprung. Kanske hon/han tror att djuren har det bättre i ett land, eller att djuren inte transporterats så långt, eller att det behövs mindre mängd pesticider i ett land, eller att man vill stödja lokal produktion, eller produktion i u-länder, eller att produkten får en särskild kvalitet eftersom den kommer från en särskild region osv. Listan kan göras hur lång som helst. Det finns också en risk att vilseleda i stället för att vägleda. Om vi t.ex. tänker oss att en gris föds, uppföds, slaktas och styckas i Sverige. Sedan röks skinkan och saltas i ett annat land, för att sedan förpackas i Sverige. Då kommer den svenska förpackarens namn att stå på förpackningen och om man dessutom informerar om att djuret är fött, uppfött och slaktat i Sverige har konsumenten ingen aning om att produkten varit utanför landets gränser.

Sammanfattningsvis kan sägas att svenska konsumenter är intresserade av att veta livsmedlens ursprung, och detta är en mycket komplex fråga. Sverige anser inte att intervjuer med 90 personer i tre medlemsstater är ett tillräckligt underlag för att fatta beslut om reglerna för ursprungsmärkning. Viktigast är att utarbeta precisa kriterier för frivillig märkning av ursprung så att konsumenterna inte blir vilseledda, än att utöka kravet på obligatorisk ursprungsmärkning till flera kategorier av livsmedel.